
[2012-17-RE](#)

CAUSA 2012-17-RE

Aute del Tribunal Constitucional del 7-1-2013 relatiu al recurs d'empara 2012-17-RE

Número de registre 321-2012. Recurs d'empara

Aute del 7 de gener del 2013

BOPA núm. 3, del 16 de gener del 2013

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 14 de desembre del 2012, per la representació processal de la Sra. Gemma Prat Vidal, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 3 de desembre del 2012 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2012-17-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 36.2, 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 3 de desembre del 2012;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pierre Subra de Bieusses;

Antecedent únic

El 14 de desembre del 2012, la representació processal de la Sra. Gemma Prat Vidal va formular un recurs de súplica en què s'oposa al raonament del Tribunal Constitucional en relació amb la seva possibilitat d'argumentar la seva postura malgrat el reconeixement de la demanda extemporània de la part adversa, ja que, efectivament, el procediment civil andorrà preveu expressament un doble grau de jurisdicció en els afers civils.

Reitera que en aquesta causa s'han vulnerat les normes de procediment i, en la primera instància, no es va poder manifestar, ni proposar proves sobre la petició de l'adversa. L'aute d'inadmissió a tràmit del recurs d'empara declara que els seus arguments van ser denegats sobre motius lògics, tanmateix, l'objecte de l'empara es fonamentava en la vulneració del dret a la jurisdicció de la recurrent, no en si la recurrent tenia o no la raó en el fons de l'assumpte.

Així mateix, argumenta que la jurisprudència constitucional que se cita en l'escrit de recurs d'empara, és un cas idèntic al seu, per tant, el Tribunal Constitucional fa un greuge comparatiu en relació amb la recurrent. D'una banda, és legítima la vulneració del dret a la jurisdicció patida per la recurrent i, d'altra banda, li dóna un tracte diferent en relació amb altres administrats, cosa que vulnera el "dret a la igualtat", establert constitucionalment.

També considera que no correspon al Tribunal Constitucional analitzar els arguments de fons emprats per la Batllia per desestimar les pretensions de la recurrent, sinó que ha d'analitzar si la seva pretensió té o no té contingut constitucional. Si es retreuen les actuacions al moment anterior a la vulneració al·legada, la recurrent podrà exposar detalladament els seus arguments concrets i acreditar que la part adversa no paga la pensió per aliments, ni respecta el règim de visites i els motius pels quals ha hagut de marxar temporalment del país.

Per acabar, demana que el Tribunal Constitucional reconsideri la seva decisió, que admeti a tràmit el recurs d'empara 2012-17-RE i el tramiti estimant les pretensions que s'hi contenen.

Fonament jurídic únic

De manera constant, aquest Tribunal Constitucional recorda que el recurs de súplica no té per objecte permetre tornar a jutjar una causa, sinó, si s'escau, atraure l'atenció sobre elements de fet o de dret dels quals no s'havia pogut tenir coneixement abans de pronunciar-se sobre l'empara plantejada.

No sembla que aquest sigui el cas en aquest recurs de súplica.

La recurrent al·lega que el seu recurs d'empara es fonamentava en una vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució i no sobre el punt de saber si tenia o no la raó en el litigi tramitat davant la jurisdicció ordinària. Per consegüent, retreu a l'aute del 3 de desembre del 2012, que inadmet a tràmit el seu recurs d'empara, que consideri que els arguments i les pretensions que havia plantejat davant la jurisdicció ordinària s'havien basat en motius lògics i, per tant, li retreu haver-se pronunciat en el fons de l'assumpte en lloc de només determinar si la seva pretensió tenia o no tenia contingut constitucional.

Com que es tracta d'una crítica sobre la decisió continguda en l'aute que inadmet a tràmit el recurs d'empara, aquesta no havia pogut estar formulada anteriorment i, per tant, és nova. Ara bé, aquest fet no s'adiu amb la jurisprudència que acaba de ser recordada, ja que no aporta al coneixement del Tribunal Constitucional cap element de fet o de dret que hagués hagut de conèixer anteriorment.

Així doncs, únicament a títol subsidiari, hem de destacar que contràriament a allò que pretén la recurrent, l'aute impugnat no es pronuncia en absolut sobre el fons de la causa. Després de desgranar les al·legacions plantejades als jutges ordinaris per la recurrent, el Tribunal Constitucional qualifica efectivament de lògiques les raons per les quals aquests jutges s'hi van oposar. Si va procedir d'aquesta manera és tan sols per destacar allò que el duia a concloure a la inadmissibilitat a tràmit del recurs d'empara. Quan es tracta d'una qüestió de legalitat ordinària, el recurs d'empara només es pot admetre si la resolució judicial impugnada conté uns vicis concrets i, en particular, en cas de ser arbitrària en el sentit de lògicament irraonable (veg. p. ex. la sentència del 25 de maig del 2007, recaiguda en la causa 2006-24-RE). Era, doncs, necessari posar en relleu que la motivació del Tribunal Superior de Justícia no contenia cap motiu il·lògic susceptible de justificar l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara.

Dit això, la recurrent al·lega igualment:

- la impossibilitat d'argumentar sobre la seva situació derivada del fet de la vulneració de les normes de procediment en primera instància;

- que se li hauria d'aplicar la jurisprudència constitucional corresponent a un cas idèntic al seu;

- i la vulneració del principi d'igualtat en detriment seu.

Aquestes al·legacions són les mateixes que es van desenvolupar en el recurs d'empara i a les quals l'aute impugnat va respondre una a una.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la Sra. Gemma Prat Vidal contra l'aute del Tribunal Constitucional del 3 de desembre del 2012 que inadmetia a tràmit la causa 2012-17-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 7 de gener del 2013.

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona Laurence Burgorgue-Larsen
President Vicepresidenta

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses
Magistrat Magistrat